

1977 DEC

2

NÉPSZAVA

331.08

244

1977. december 2.

Egy nap a munkaközvetítőben

Izgatott hölgy lép az irodába.

— Szeretnék újsághirdetést feladni.

— Tessék írásban, száma, munkakör, vállalat, telephely pontos megjelölésével beadni. Majd elbíráljuk, engedélyezük-e? — közli Horváth Mihály, a Fővárosi Tanács budapesti munkaerő-gazdálkodási hivatalának vezetője.

Csábítás és újsághirdetés

— Megkapja?

— Valószínűleg nem — mondja az osztályvezető. — Egy gödöllői cég pesti telepére keres embereket és ezzel fokozná az an ügy is meglevő munkaerőhiányt. Persze, majd kiderül, milyen állást akarnak hirdetni. Egyik feladatunk egyébként, hogy megakadályozzuk az újsághirdetés segítségével történő munkaerő-csábítást. A munkaügyi miniszter rendelete ugyanis kimondja: a keresett szakmákat nem lehet újságban hirdetni, erre csak a népgazdaságilag kiemelt vállalatok, intézmények kapnak engedélyt. Sajnos, még mindig sok az olyan állás-hirdetés, amely jellegét, vagy telefonszámot közli, netán csak az ügyintéző neve szerepel bennük. Ezek többségét engedély nélkül adják fel.

— Ellenőrzik-e az állás-hirdetéseket?

— A fővárosban az első félévben 150-et néztünk meg: 18 vállalatot figyelmeztettünk, 49 esetében szabálysértési eljárás megindítását kezdeményeztük.

A munkaerő-gazdálkodási hivatalban meglehetősen nagy a forgalom. Naponta legalább 75 ügyféllel foglalkozik egy ügyintéző. Hufnagel Gyuláné éppen sebesen keresgél a kartotékok között. Egy fiatalember energetikusi munkakörben szeretne elhelyezkedni. Meghívólevellel 4 hónap alatt bejárta Európát, munkahelyéről — mert tovább maradt kint — kiléptették, de később a döntőbizottságon nyert, hatálytalanították a „kilépett” bejegyzést, s most állást keres.

— PANYOVA, Patyolat, MAFILM — sorolja az

ügyintéző. — Tessék megnevezni és utána jöjjön vissza, ha megfelel.

A fiatalember, aki július óta nem dolgozik, elindult szerencsét próbálni...

— Hová közvetítem?

— A KGM-be — mondja Lótos Pálné, s aztán kiderült: az Észak-budai Afész-hez megy, s csupán a minisztérium irodáit takarítja majd. Tíz esztendeje volt legutóbb állásban.

— Négy gyereket neveltem fel, ezért léptem ki — magyarázza a tápiószecsői asszony.

Nem szívesen látott vendégek

Kiss Tibor kazánfűtőt a Számítástechnikai Vállalattól küldték, ott kapott állást, de az irodának hozzá kell járulni. Az ügy tiszta, minden rendben. A közvetítők legtöbb dolga a kilépett bejegyzéssel „bélvezett”, vagy a belépéstől számított egy éven belül harmadik, tán még ennél is több munkaviszonyt létesítő emberek elhelyezése.

— Ezek az „egyéni-ségek” szerencsére mind több vállalatnál nem szívesen látott vendégek — jegyzi meg Horváth Mihály. — A BKV, a Középületépítő Vállalat, a Csepel Művek, hogy csak néhány példát említek, igazgatói rendeletben szabályozza a felvehető körét. A kilépett bejegyzés náluk egyenlő a „vándor-madással” — nem alkalmazzák őket. A Középületépítő Vállalat például azért nem vett fel egy gépkocsivezetőt, mert 2 esztendő alatt kilencszer változtatott munkahelyet.

— Milyen a szerepe a munkaerő-gazdálkodási hivatalnak, változott-e ez az elmúlt évekhez képest?

— Nagymértékben. A fővárosban szeptember végéig több mint 53 ezer jelentkező közül az iparba 14,5 ezer, a közlekedési vállalatokhoz 7135, a kereskedelembe 18 531, az egészségügyi intézményekbe 3781, az építőiparba pedig csaknem 4000 embert irányítottunk. Idén januárban életbelépett munkaügyi mi-

niszteri rendelet a munkaerő tervszerű irányítására ad lehetőséget, s így elsősorban a kiemelt vállalatoknak, ágazatoknak nyújthatunk segítséget. Ilyen arányban, mint az idén, még soha nem közvetítettünk munkavállalókat a kereskedelmi, az egészségügyi és a közlekedési ágazatba.

— Melyek a legkeresettebb szakmák?

— A gépkocsivezető, a lakatos, a műszerész, a víz-gáz-fűtés szerelő, az esztergályos, a kőműves, a festő, a szakács és még sorolhatnám... Irodánkban legalább 300 gépirónót keresnek a vállalatok, ez is a hiányszakmák közé „verekedte” fel magát. A gépirónók ritka vendégek, mert már az iskolában „Jecsapnak” rájuk, s hozzájuk csak a formaszakmák elintézése miatt jönnek.

Dívat volt a toborzás

— Nagy dívat volt a toborzás. Csökkent-e ez a rendelet megjelenése óta?

— Eddig 23 vállalat kért erre engedélyt, de csak 12 kapta meg. A toborzások elbírálásánál kapcsolatba lépünk a megyei tanácsok munkaügyi osztályaival is, ahol általában nem veszik szívesen a munkaerőszerezésnek ezt a módját. Csak a népgazdaságilag kiemelt fontosságú állami beruházások munkaerő-szükségletének „feltöltéséhez” járulnak hozzá.

Leöntött személyi igazolványt nyújt be Kovács Mária a kisablakon. Kisése zavarban van: egy évig nem dolgozott, s előtte is csak két hétig, a Kéziszerszámgyárban.

— Rám főzött, mosott, mert beteg voltam — magyarázza anyja, aki elkísérte Örkényből. — Most szeretne visszamenni betanított munkásnak.

— Biztos, hogy ottmaradok és nem megyek máshova, talán a munkásszállón is kapok helyet — bizakodik.

Elkészülnek az okmányok, megvan az engedély. Útnak indulnak, mint sokan mások.

M. Szabó Imre